

Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον
Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἐσχάτων

■ Ἡ πορεία μας ἀπὸ τὴν Ἀνάστασι στὴν Πεντηκοστή (δ')

Καινὸν Πάσχα - Καινὴ Πόσις
Ὁ Νέος Καρπὸς τῆς Ἀμπέλου

«**Δεῦτε τοῦ Καινοῦ τῆς Ἀμπέλου Γενήματος,**
τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως,
Βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν,
ὑμνοῦντες Αὐτὸν ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἄς ἔλθετε, οἱ εὐσεβεῖς, νὰ μεταλάβουμε / κοινωνήσωμε, **κατὰ τὴν ἐπίσημη αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως / Ἀναστάσεως, ἣ ὅποια εἶναι συγχρόνως καὶ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ· ἃς πίνωμεν ἀπὸ τὸν Νέον Καρπὸν τῆς Ἀμπέλου, ἀπὸ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὅποιο εὐφραίνει μὲ θεία ἀγαλλίασι· καὶ ἃς ἀννμνοῦμε Αὐτὸν αἰῶνια, διότι εἶναι Θεός.**

Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγορείτου,
Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ Τροπάριον α' τῆς Ὁδῆς Ἡ'
τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα,
Ποιήματος Ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ

Τρία πράγματα συνειθίζουσιν νὰ γίνωνται κοντὰ εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ἐν τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως:

πρῶτον, τὸ νὰ σηκώνωνται ταχύτερον νὰ ὑμνολογοῦν τὸν ἀναστάντα Χριστόν, καὶ νὰ γεραίρουν (τιμοῦν, δοξάζουσιν, ἐορτάζουσιν) τὴν τούτου Ἀνάστασιν μὲ θεοπρεπεῖς δοξολογίας καὶ ἄσματα·

δεύτερον, τὸ νὰ ἀνάπτουν κηρία καὶ λαμπάδας καὶ φῶτα, διὰ νὰ προῦπαντοῦν νοητῶς μὲ αὐτὰ τὸν ἀναστάντα Δεσπότην, τὸν

δείξαντα εἰς ὅλους τὸ **Φῶς** τῆς Ἐαυτοῦ Ἀναστάσεως·

καὶ **τρίτον**, τὸ νὰ μεταλαμβάνουν τὰ Θεῖα καὶ Ἀχράντα Μυστήρια τοῦ ἐγεργέντος Σωτῆρος ὅσοι [βεβαίως] δὲν ἔχουν κανένα ἐμπόδιον ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καὶ ὅσοι εἶναι προετοιμασμένοι.

* * *

• **Εἰς** ταύτην λοιπὸν τὴν **τρίτην κανονικὴν καὶ ἀγιωτάτην συνήθειαν** τῶν Χριστιανῶν, ἥτοι εἰς τὴν Μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, παρακινεῖ ἡμᾶς ὁ χαριτώνυμος Ἰωάννης [ὁ Δαμασκηνός] διὰ τοῦ παρόντος Τροπαρίου·

• **Ὁ**θεν, ἐραυζόμενος τὸ λόγιον ἐκεῖνο τοῦ Κυρίου, ὅπερ εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητάς του: «Οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ **γενήματος τῆς ἀμπέλου**, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν **καινὸν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς μου**» (Ματθ. κς' 29)· **Βασιλεία δὲ τοῦ Πατρὸς ὀνομάζεται ἡ Ἀνάστασις**, κατὰ τὸν [Θεῖον] Χρυσορρήμονα καὶ [τὸν ἱερὸν] Θεοφύλακτον·

τοῦτο, λέγω, ἐραυζόμενος ὁ Μελωδός, οὕτω λέγει·

• **Ἴ**δού, ὦ Χριστιανοί, ἦλθεν ἡ εὐσημος καὶ λαμπρὰ Ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὑπεσχέθη νὰ μᾶς δώσῃ τὴν **Καινὴν Πόσιν** καὶ τὸ **Γένημα τῆς Ἀμπέλου**.

• **Ἐ**λάτε λοιπὸν σήμερον, ἀδελφοί, ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ Ἡμέρᾳ, ἃς πίνωμεν ἀπὸ τὴν Θεῖαν εὐφροσύνην τοῦ **Καινούριου Πόματος τῆς Ἀμπέλου**.

• **Θ**εῖαν μὲν εὐφροσύνην εἶπε, διότι ὁ πνευματικὸς αὐτὸς οἶνος, ἥτοι τὸ μυστικὸν Αἶμα τοῦ Κυρίου μας, εὐφραίνει νοητῶς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν κοινωνούντων, κατ' ἐκεῖνο τὸ ψαλμικόν: «Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου» (Ψαλ. ργ' 15)· **καινούριον δὲ Πόμα** εἶπεν αὐτό, διότι ἀνακαινίζει καὶ ἀφθαρτίζει τὴν ἡμῶν παλαιότητα καὶ φθοράν.

• **Ἐ**λάτε νὰ μεταλάβωμεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἵνα πίνοντες καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ **Καινὸν Πόμα**, «ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. C' 4), ὑμνοῦντες εἰς τοὺς αἰῶνας τὸν χαρισάμενον τοῦτο εἰς ἡμᾶς Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

* * *

Ὅλοι λοιπὸν οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὴν παραγγελίαν ταύτην ὅπου τοὺς κάμνει ὁ χαριτώνυμος Ἰωάννης, καὶ

νὰ μεταλαμβάνουν σήμερον τὰ Θεῖα Μυστήρια, ἂν καὶ ἐμετάλαβαν τὴν Μεγάλην Πέμπτην, ἢ τὸ Μέγα Σάββατον·

Διότι ἐκεῖνος ὅπου σήμερον μεταλαμβάνει, αὐτὸς ἀληθῶς καὶ κυρίως κάμνει Πάσχα· ἐπειδὴ τὸ ἀληθινὸν Πάσχα τῶν Χριστιανῶν εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ ἐν τοῖς Μυστηρίοις μεταλαμβανόμενος, καθὼς ὁ [Ἅγιος Ἀπόστολος] Παῦλος τὸ βεβαιοῖ: «Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς» (Α' Κορ. ε' 7), καὶ ὁ [ιερός] Χρυσόστομος: «Πάσχα γὰρ οὐ νηστεία ἐστίν, ἀλλ' ἡ προσφορά καὶ ἡ θυσία ἢ καθ' ἐκάστην γινομένη σύναξις» (Λόγος εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας).

Ὅσοι δὲ σήμερον δὲν μεταλάβουν χωρὶς νὰ ἔχουν ἐμπόδιον, αὐτοὶ δὲν κάμνουσι Πάσχα ἀληθινόν, ἀλλὰ κοσμικόν, μὲ τὰ Πασχαλινὰ δηλαδὴ φαγητὰ ὅπου τρώγουν, καὶ μὲ τὰ καλλωπισμένα φορέματα ὅπου φοροῦν·

Ἄλλὰ καὶ ὅσοι εἶναι Πνευματικοί, καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ ὑπακούουν εἰς τὴν παραγγελίαν ταύτην τοῦ Θεοφόρου καὶ πνευματοφόρου τούτου Πατρός, καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζουν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ νὰ παρακινοῦν τὰ πνευματικὰ αὐτῶν τέκνα, τὰ μὴ ἔχοντα κώλυμα κανονικόν, εἰς τὸ νὰ μεταλαμβάνουν ἐν τῇ λαμπροφόρῳ ταύτῃ Ἡμέρᾳ, ἀκούοντες μάλιστα τὸν Θεῖον Χρυσόστομον, ὅς τις φωνάζει ἐν τῷ Κατηχητικῷ αὐτοῦ Λόγῳ, καὶ παρακινεῖ τοὺς Χριστιανούς εἰς τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, οὕτω λέγων·

Ἡ τράπεζα γέμει (τῶν Θείων Μυστηρίων δηλαδὴ), τρυφήσατε πάντες· ὁ Μόσχος πολὺς (ἦτοι ὁ Χριστὸς ὁ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης προσκείμενος), μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν· πάντες ἀπολαύσατε τοῦ συμποσίου τῆς Χάριτος / Πίστεως· πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς Χρηστότητος».

Ὅποιοι δὲ Πνευματικὸς ἐμποδίσῃ σήμερον ἀπὸ τὰ Μυστήρια τοὺς μὴ ἔχοντας ἐμπόδιον, οὗτος **παραβάτης ἐστὶν ἱερῶν Κανόνων τῶν Θείων Πατέρων**, καὶ διὰ τοῦτο δικαίως ἐστὶν ἀξιοκατάκριτος ὡς ἀνθρωπάρεσκος, καὶ ὡς ἀκολουθῶν εἰς τὴν **νεωτέραν καὶ παράνομον συνθήειάν τινων νομιζομένων Διακριτικῶν** παρὰ τοῖς πολλοῖς.

Ὅποιοι θέλει, ἅς ἰδῇ τὸν Ἐκ' Κανόνα τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Ἑκτης Συνόδου, διὰ νὰ μάθῃ ὅτι οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ λείπουν μὲν ἀπὸ τὰ θέατρα καὶ

παιγνίδια ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα, νὰ εὐρίσκωνται δὲ εἰς τὰς Ἐκκλησίας, νὰ δοξολογοῦν τὸν ἀναστάντα Χριστόν, νὰ ἀκούουν τὰς Θείας Γραφάς, καὶ νὰ μεταλαμβάνουν τὰ Θεῖα Μυστήρια.

■ **Ἦ** ἀγιοτάτη συνήθεια τῶν παλαιῶν Χριστιανῶν, ποὺ ἀφήκες τὴν δυστυχῆ γενεὰν τῶν τωρινῶν Χριστιανῶν καὶ ἀνεχώρησες;

